

Datum: 03.06.2021
Medij: Objektiv
Rubrika: Bez naslova
Autori: SALINGER IGOR
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 1327
Tiraž: 0

Naslov: PUNIM JEDRIMA u slavu heroja

Strana: 28,29

TRADICIONALNA REGATA U ČAST PILOTA

UŽIVALI NA DUNAVU
Lepota, mladost
i iskustvo

PUNIM JEDRIMA u slavu

Na Dunavu i Savskom jezeru održan je 22. Memorijal, a oba dana na dva regatna polja nadmetalo se oko 80 takmičara sa preko 50 jedrilica

ZORANA RADOSAVLJEVIĆA

POZDRAV SA NEBA
Kapetan Dejan Popović

JEDRIMA heroja

NADMETANJE
Jedrilica okupirali reku

Piše: SALINGER IGOR

Zoran je maštao da organizuje regatu na kojoj će okupiti sve jedriličare sa ovih prostora kako bi približio jedrenje mestu koje taj sport ima u svetu. Nažalost, regatu posvećenu njemu već 22 godine organizuju njegova porodica i prijatelji, ponosno kaže Snežana Mažibrada Radosavljević, sestra majora Zorana Radosavljevića, pilota čuvene 127. lovačke avijacijske eskadrile „Vitezovi” i strastvenog jedriličara, koji je poginuo u odbrani države u proleće 1999. godine.

BORBA NA NEBU

Tog trećeg dana bombardovanja SR Jugoslavije, Zoran i njegov kolega Slobodan Perić poleteli su avionima „MiG-29”, kojima su, kako se kasnije ispostavilo, bili neispravni ili poluispravni sistemi vitalni za vazдушnu borbu u susret višestruko brojnijem i tehnološki superiornijem neprijatelju. Krenuli su u brišućem letu ka Zrenjaninu, ali ih je oficir za navođenje „okrenuo” ka neprijatelju, koji je uočen iznad Valjeva i koji se udaljava. Perić i Radosavljević kreću u poturu za njima, iznad Šapca probijaju oblake i iskaču na 7.000 metara visine. Vođa para Perić primećuje bele tragove na nebu, shvata da su to rakete lansirane na njih i naređuje još jedan manevar izbegavanja. On kreće u spuštajući zaokret, a Radosavljević nagore.

MAJKA MOLILA ZORANA DA NE LETI

„Idem u oblake”, poslednje je što se čulo iz Zokijevog aviona. Oba „MiG-29” su pogodena tada najsavremenijim „AIM-120 AMRAAM” raketama. Perićev avion je pogodjen u bočnu stranu trupa, što mu je omogućilo da se spase katapultiranjem, a Zoranov u prednji deo, gde se nalazi pilotska kabina. Zvanično su oboreni „u širem rejonu Loznice”, ali su olupine i Zoranovo telo, još uvek u sedištu aviona, pronađeni na Majejici, u Republici Srpskoj. Dva momka

su Zoranovo telo umotali u čebe i predali vojnicima Vojske Republike Srpske, koji su ga peške, preko njiva, odneli do bolnice u Loznici. Imao je 34 godine, čin kapetana I klase, bio pred doktoratom i važio je za jednog od najperspektivnijih pilota RViPVO. Ostale su zabeležene njegove reči upućene majci, koja ga je molila da ne leti. – Mama, moram. Šta je čovek ako izgubi svoju domovinu? Mi piloti moramo da preuzmемо prvi udar na sebe i tako spasemo bar neko dete u ovoj zemlji.

VIŠE OD 80 TAKMIČARA SA PREKO 50 JEDRILICA

Poslednjeg vikenda u maju, na Dunavu i Savskom jezeru održana je 22. regata u čast poginulog heroja. Nadmetalo se ukupno oko 80 takmičara

”

Šta je čovek ako izgubi svoju domovinu? Mi piloti moramo da preuzmемо prvi udar na sebe i tako spasemo bar neko dete u ovoj zemlji

Zoranove poslednje reči upućene majci

sa preko 50 jedrilica u klasama mikrodužine 5,5 metara, „krstaš” dužine više od 5,5 metara, tradicionalno najbrojnijoj „optimist”, za dečake i devojčice do 14 godina, kao i tri klase „laser”: standard, radijal i 4,7 za mlade takmičare. Zaštitni znak regate su nadletanja vazduhoplova RViPVO iznad jedrilica, u znak pozdrava učesnicima i simboličnog odavanja pošte poginulom kolegi Zokiju. Ove godine za komandama helikoptera „Gazela” bio je kapetan Dejan Popović iz 890. mešovite helikopterske eskadrile sa aerodroma Batajnica. Patrolni čamac „213” Rečne flotile bio je u ulozi sudijskog broda, a prisutni su bili i ronionci, kao i vojna Hitna pomoć, srećom, bez potrebe za angažovanjem.